Lietas Nr. 133065913
Lietas arhīva Nr. 104AA-0789-14/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 28.novembrī

Rīgas apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Ž.Vēvere,
tiesneses S.Gļazere un B.Būmeistere
izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar MAS „Venceb" maksātnespējas procesa administratores /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvās lietas materiāliem, tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a

2013.gada 1.augustā Ventspils pilsētas domes Būvniecības administratīvā inspekcijas vecākā inspektore G.Šindilova Maksātnespējīgajai Akciju sabiedrībai "VENCEB" (turpmāk – MAS "VENCEB") sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu CA 002758 par to, ka 2013.gada 31.jūlijā plkst.11:04 netiek veikta zāles pļaušana MAS "VENCEB" nekustamajā īpašumā /adrese/(teritorijā zāles garums virs 15cm).

Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisija, 2013.gada 27.augustā, izskatot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.CA 002758, secināja, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un tas atbilst Ventspils pilsētas domes saistošo noteikumu Nr.7 (apstiprināti 2012.gada 3.februārī ar Ventspils pilsētas domes lēmumu Nr.25) 7.2.1.punktam, kur 38.punkts nosaka, ka minētās pārkāptās normas sankcija paredz naudas sodu apmērā līdz Ls 1000 (likuma redakcijā līdz 2014.gada 1.janvārīm).

Ar Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2013.gada 27.augusta lēmumu Nr.D55-830/13 nolemts, pamatojoties uz Ventspils pilsētas saistošo noteikumu Nr.7 (apstiprināti 2012.gada 3.februārī ar Ventspils pilsētas domes lēmumu Nr.25) 7.2.1.punktu, ņemot vērā apstākli, ka tika izdarīts būtisks sabiedriskais pārkāpums, kas kā redzams pievienotajās fotogrāfijās izpaudās radot nepievilcīgu un ainavu bojājošu vidi, sodīt MAS "VENCEB" ar naudas sodu 426,86 *euro* (Ls 300) apmērā.

Nepiekrītot iestādes Lēmumam, MAS "VENCEB" vērsās Rīgas rajona tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedumu atstāts negrozīts Lēmums un sūdzība noraidīta.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzina, ka MAS "VENCEB" sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

MAS „VENCEB" saukts pie administratīvās atbildības par „Ventspils teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi Nr.7" 7.2.1.punkta prasību neievērošanu.

Tiesa konstatēja, ka lietā ir sekojoši pierādījumi. 2013.gada 1.augusta administratīvā pārkāpuma protokols CA002758, kurā konstatēts, ka 2013.gada 31.jūlijā plkst.11:04 netiek veikta zāles pļaušana MAS "VENCEB" nekustamajā īpašumā /adrese A/ (teritorijā zāles garums virs 15 centimetriem) (43.lpp.). Fotoattēli, kuros redzama nesakopta teritorija, gara zāle (44.lpp.).

Ziņas par faktiem, kas liktu apšaubīt lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību vai ticamību, tiesā netika iegūtas. Tiesā tāpat netika iegūti tādi pierādījumi, kas nebūtu zināmi iestādei uz lēmuma pieņemšanas brīdi.

Tiesa atzina, ka Lēmumā pierādījumi ir novērtēti pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, tas ir, atbilstoši LAPK 244.pantam.

Saskaņā ar Ventspils pilsētas domes saistošo noteikumu „Ventspils pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" Nr. 7. (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.7.), 4.punktu: Zemes gabala un tam piegulošo publiskā lietošanā esošo teritoriju uzturēšanu nodrošina, un par teritorijas savlaicīgu uzkopšanu un sanitāro tīrību ir atbildīgs neapbūvēta zemes gabala īpašnieks vai valdītājs, vai apbūvēta zemes gabala gadījumā -būves īpašnieks vai valdītājs, ja vien līgumā vai saistošā dokumentā nav noteikts citādi. Ja zemes gabala īpašnieks (valdītājs) vai lietotājs ar līgumu vai normatīvajos aktos citā kārtībā paredzētā veidā nodevis pienākumu uzturēt zemes gabalu citai personai, atbild tā persona, kura šo pienākumu uzņēmusies, ja vien netiek noskaidrots, ka zemes gabala īpašnieks (valdītājs) vai lietotājs, nododot šo pienākumu, rīkojies vieglprātīgi.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.7 7.2.1.punktu, zāliena pļaušana, nozīmē zāles regulāru pļaušanu, uzturot to 4 – 12 cm garumā, nepieļaujot zāles vidējo garumu virs 15 cm.

Saistošo noteikumu Nr.7, 3.punkts nosaka, ka šie noteikumi ir saistoši visām juridiskām un fiziskām personām neatkarīgi no tā, vai nekustamais īpašums ir tiesiski nostiprināts konkrētam īpašniekam, valdītājam vai lietotājam, arī ārvalstniekiem.

Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par teritorijas /adrese/ nesakopšanu, tas ir par to, ka īpašuma pieguļošajā teritorijā netiek veikta zāles pļaušana. Nav strīda par to, ka minētā teritorija ir MAS „VENCEB" īpašums.

No lietas materiāliem izriet, ka MAS „VENCEB" administratore atzīst, ka nekustamā īpašuma teritoriju nav varējusi uzturēt pienācīgā kārtībā finansiālo līdzekļu trūkuma dēļ.

MAS „VENCEB" administratore vērš uzmanību, ka AS „VENCEB" 2011.gada 7.martā ir pasludināts maksātnespējas process.

Tiesa uzskatīja, ka maksātnespējas process un naudas trūkums juridiskajai personai nav atzīstams par apstākli, kas mīkstinātu tās atbildību un būtu ņemams vērā uzliekot sodu. Turklāt sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis pierādījumus lietā, kas pierādītu tās slikto mantisko stāvokli, jo maksātnespējas procesa pasludināšana nenozīmē, ka MAS „VENCEB" nav mantas un

naudas līdzekļu, lai uzturētu kārtībā tai piederošos īpašumus.

Turklāt saskaņā ar Maksātnespējas likuma 64.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administratoram ir visas normatīvajos aktos, parādnieka statūtos vai līgumos paredzētās pārvaldes institūcijas tiesības, pienākumi un atbildība, tātad arī pienākums ievērot tās pašvaldības Saistošos noteikumus, kuras teritorijā atrodas maksātnespējīgās sabiedrības īpašums.

Tiesa atzina, ka administratīvais sods MAS „VENCEB" uzlikts 426,86 *euro* (Ls 300) apmērā (likuma redakcijā līdz 2014.gada 1.janvārim), kas atbilst „Ventspils pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" Nr.7, 38.punktā noteiktajai sankcijai juridiskām personām.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskatīja, ka sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Tiesa secināja, ka nav pamata atbrīvot MAS „VENCEB" no administratīvās atbildības un lietvedību izbeigt.

Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatēja.

Tāpat tiesa nekonstatēja procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai.

Par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedumu Sūdzības iesniedzēja ir iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedumu lietā Nr.133065913 un izbeigt lietu.

Uzskata, ka spriedums ir nepamatots un atceļams, spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Norāda, ka MAS „VENCEB" ar tiesas spriedumu ir konstatēts maksātnespējas stāvoklis, līdz ar to sabiedrība nespēj izpildīt savas saistības, t.sk., pienākumus, kuru veikšanai ir nepieciešami finanšu līdzekļi. Apgrozāmo līdzekļu (naudas) trūkums ir apstāklis, kas liedz maksātnespējīgai sabiedrībai izpildīt savas pozitīvajās tiesībās noteiktās saistības.

Uzskata, ka tiesību normu piemērotājam, piemērojot administratīvo sodu, ir jāievēro, ka:

attiecībā pret MAS „VENCEB" 2011.gda 7.martā pasludināts maksātnespējas process;

2011.gada 19.augustā ar MAS „VENCEB" kreditoru sapulces lēmumu ir uzsākta tās bankrota procedūra;

Maksātnespējas likuma (redakcija, kas spēkā līdz 2010.gada 31.oktobrim) 130.pants noteic, ka bankrots ir maksātnespējas procesa stāvokļa risinājums, kas izpaužas kā finansiālo, tiesisko un organizatorisko pasākumu kopums, kura mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk apmierināt kreditoru prasījumus un likvidēt parādnieku. Vērš uzmanību uz to, ka bankrota procedūras mērķis ir pārdot MAS „VENCEB" mantu, lai apmierinātu kreditoru intereses, un veiktu tās likvidāciju;

MAS „VENCEB" nav finanšu līdzekļu;

vai administratīvā soda uzlikšana ir lietderīga, efektīva un atbilstoša Valsts pārvaldes iekārtas 10.pantam;

vai sods sasniedz mērķi.

Uzskata, ka Ventspils pilsētas domes Administratīvā komisija piemērojot administratīvo sodu, atbilstoši APK 32.panta otrajai daļai, nav ņēmusi vērā, ka pret MAS „VENCEB" ir pasludināts maksātnespējas process, un MAS „VENCEB" nav finanšu līdzekļu.

Ārpus saprātīgām šaubām ir konstatējams, ka MAS „VENCEB" rīcībā nav ievainojamības, jo minēto apstākļu kopums ir būtisks, lai atzītu, ka MAS „VENCEB" nav iespējams nodrošināt un veikt pasākumus, lai izpildītu Ventspils pilsētas domes 2012.gada 27.aprīļa saistošo noteikumu Nr.7 „Ventspils pilsētas teritorijas un būvju uzturēšanas noteikumi" noteikumus.

Par iesniegto apelācijas sūdzību Ventspils pilsētas domes Administratīvās komisijas priekšsēdētājs J.Kaudze iesniedzis viedokli, kurā lūdz Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedumu lietā Nr.133065913 atstāt negrozītu, bet apelācijas sūdzību noraidīt.

Viedoklī norādīts, ka tiesa ir veikusi vispusīgu lietas apstākļu analīzi, devusi tiem objektīvu juridisko vērtējumu un taisījusi likuma prasībām atbilstošu spriedumu.

Norāda, ka Sūdzības iesniedzēja nav uzturējusi kārtībā tai piederošam nekustamam īpašumam /adrese B/, kurā nav veikta zāles pļaušana, atbilstoši pārkāpuma fiksēšanas brīdī spēkā esošajiem Ventspils pilsētas domes saistošajiem noteikumiem Nr.7 „Ventspils pilsētas teritorijas un būvju uzturēšanas noteikumi", konkrēti noteikumu punkta 7.2.1. prasībām.

Noteikumu 38.punktā ir paredzēta juridisko personu atbildība par minēto noteikumu prasību neievērošanu. Pārkāpuma fakts uzskatāmi redzams arī no materiālos esošajām fotofiksācijām.

Norāda, ka MAS „VENCEB" faktiski atzīst savam nekustamam īpašumam /adrese B/ piegulošās teritorijas neuzturēšanu kārtībā un atbildību no MAS „VENCEB" puses.

Bez tam nepelna ievērību arguments, ka maksātnespējas process varētu būt par pamatu atbrīvošanai no administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu neievērošanu.

To, ka komisija attiecībā pret maksātnespējas procesā esošām uzņēmējsabiedrībām pamatoti pieņēmusi lēmumus par to administratīvo sodīšanu par īpašumu un tiem piegulošu teritoriju neuzturēšanu kārtībā, liecina tiesu prakse.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apstrīdētā sprieduma pamatojumu, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar LAPK 289^{21}.panta un 289^{22}.panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar LAPK 244.panta noteikumiem institūcija (amatpersona) pierādījumus vērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Novērtējusi pārsūdzēto spriedumu, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, novērtējusi lietā esošus un spriedumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to Krimināllietu tiesu kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas rajona tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzība pēc būtības satur tos pašus argumentus un motīvus, kuri ir atspoguļoti, vērtēti Lēmumā un tiesas spriedumā, līdz ar ko atkārtota to pārvērtēšana nav nepieciešama.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka MAS „VENCEB" ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par pašvaldības saistošo noteikumu neievērošanu un nodarījumā ir konstatējama juridiskās personas vaina.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka MAS „VENCEB" vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā.

Rīgas rajona tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un Krimināllietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Fakts, ka Sūdzības iesniedzēja pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu sprieduma atcelšanai.

Sūdzības iesniedzēja nav norādījusi nevienu jaunu apstākli vai pierādījumi, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, kas nebūtu izvērtēti iepriekšējās instancēs.

Iepazīstoties ar apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka tie daļēji jau ir vērtēti, izskatot lietu pēc būtības pirmās instances tiesā. Savukārt pārējos Sūdzības iesniedzējas argumentus apelācijas instances tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu, kā arī ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas. Kā vairāk kārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands"
(iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Krimināllietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē apstākļus, kuru dēļ Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedums būtu atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Pamatojoties uz augstāk izklāstīto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}pantu, 289.^{22} pantu Rīgas apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 25.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu un apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente Ž.Vēvere

Tiesneses S.Gļazere

B.Būmeistere